

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

01601, м. Київ, вул. І. Франка, 19
тел.: (044) 235-23-78, факс: 235-32-57
E-mail: info@mincult.gov.ua

06.04.2018 648/10/10-18

№ 11/10-276 від 02.03.2018

На №

Народному депутату України
Луценку І.В.

Шановний Ігорю Вікторовичу!

Міністерство культури України розглянуло Ваш депутатський запит від 09.02.2018 № 11-2116 стосовно деяких питань, пов'язаних з будівництвом будівлі (каплиці) на території Національного музею історії України, оголошений на засіданні Верховної Ради України 2 березня 2018 року та надісланий листом Голови Верховної Ради України від 02.03.2018 № 11/10-276 (вхідний реєстраційний Мінкультури від 13.03.2018 № 56/0/2-18), і, діючи в межах повноважень, визначених Положенням про Міністерство культури України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03.09.2014 № 495, повідомляє наступне.

Статтею 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти виключно на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 41 Конституції України та пункту 2 частини першої статті 3, статті 321 Цивільного кодексу України ніхто не може бути позбавлений права власності чи обмежений у його здійсненні, крім випадків, встановлених Конституцією та законом.

Рішенням Шевченківського районного суду м. Києва від 15.02.2012 у справі № 2-10218/11 за позовом Релігійної громади Української Православної Церкви Десятинний Храм Різдва Пресвятої Богородиці у Шевченківському районі м. Києва було визнано за позивачем право власності на малу архітектурну форму – каплицю-церкву Десятинного Храму Пресвятої Богородиці, яка складається з трьох заблокованих кіосків по 20 кв. метрів кожний, загальною площею 60 кв. метрів, що розташована за адресою Національного музею історії України (далі – Музей): м. Київ, вул. Володимирська, 2.

Слід зауважити, що в цій справі Міністерство культури України не було учасником, а представник Музею повідомив суд, що розміщення каплиці відбулося

за погодженням із землекористувачем, тобто Музеєм, та що визнання права власності на каплицю за позивачем не може вплинути на права та обов'язки музею.

Також наголошуємо, що земельна ділянка площею 2,3225 га рішенням Київської міської ради від 29.10.1998 № 22/123 надана у постійне користування Музею для експлуатації та обслуговування будівель музею на вул. Володимирській, 2 у Шевченківському районі м. Києва (державний акт на право постійного користування землею серії II-КВ № 004141 від 30.06.1999, зареєстрований в Книзі записів державних актів на право постійного користування землею за № 91-4-0025).

Таким чином, єдиним законним користувачем вищезгаданої земельної ділянки станом на сьогодні є Музей. Законні права Музею, як землекористувача, порушено протиправними діями релігійної громади УПЦ.

Згідно з пунктом «а» частини першої статті 96 Земельного кодексу України землекористувачі зобов'язані забезпечити використання землі за цільовим призначенням.

Способи захисту прав на земельні ділянки визначені статтею 152 Земельного кодексу України. Частиною другою цієї статті передбачено, зокрема, що власник земельної ділянки або землекористувач може вимагати усунення будь-яких порушень його прав на землю, навіть якщо ці порушення не пов'язані з позбавленням права володіння земельною ділянкою, і відшкодування завданих збитків.

Відповідно до пункту 2.1. Статуту Музею, затвердженого наказом Міністерства культури і туризму України від 29.10.2008 № 1170/0/16-18 (із змінами від 03.06.2011 № 415/0/16-11 та від 12.01.2012 № 18) Музей є юридичною особою, а пунктом 2.6 цього Статуту визначено, що Музей має право бути позивачем у суді.

Відповідно до п. 6.3. Статуту Музей користується, розпоряджається приміщеннями та територією, що за ним закріплена відповідно до законодавства України.

Пунктом 5.2 Статуту Музею передбачено, що генеральний директор вживає заходів щодо відшкодування збитків, завданих Музею державними органами, юридичними та фізичними особами в результаті порушення його прав по охороні пам'яток культури і навколишнього природного середовища.

Крім того, пунктом 2.1.12 Контракту, укладеного між Міністерством культури України та генеральним директором Музею Сосновською Т.В., передбачено, що керівник зобов'язується здійснювати контроль за збереженням майна.

Таким чином, Музей як користувач земельної ділянки, має ініціювати судові справи щодо усунення перешкод у користуванні вищезгаданою земельною ділянкою та скасування державної реєстрації права власності на нерухоме майно за релігійною громадою УПЦ.

Додатково повідомляємо, що 01.02.2018 генеральному директору Музею Сосновській Т.В. надано окреме доручення невідкладно вжити заходів по усуненню перешкод щодо користування земельною ділянкою, яка надана Музею у постійне користування для експлуатації та обслуговування будівель музею на

вул. Володимирській, 2 у Шевченківському районі м. Києва відповідно до рішення Київської міської ради від 29.10.1998 № 22/123, зокрема, шляхом пред'явлення відповідних судових позовів.

Листом від 01.03.2018 № 38-01/03-юр (вхідний реєстраційний Мінкультури від 02.03.2018 № 1462/0/5-18) генеральний директор Музею поінформував Мінкультури, зокрема, про те, що Музей звернувся до суду для скасування державної реєстрації права власності на вищезгадану малу архітектурну форму.

Згадане питання знаходиться на постійному контролі Міністерства культури України.

Окремо зазначаємо, що наведена у Вашому депутатському запиті інформація, пропозиції та побажання будуть, за можливості, враховані в подальшій роботі відповідних структурних підрозділів Міністерства культури України.

З повагою

Міністр

Євген Нищук